

תקעו שופר בציון

פרשה ג (סתומה)
פרק ב

בא יום יי

תקעו שופר בציון והריעו בחר קדשי ירצו כל ישיבי הארץ

כי-בא יום-יהוה כי קרוב:

יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרש על-ההרים

עם רב ועצום

עם רב ועצום

כמהו לא נהיה מן-העולם ואחריו לא יוסף עד-שני דור ודור:

לפניו אכלה אש ואחריו תלהט להבה

כגן-עדן הארץ לפניו ואחריו מדבר שממה וגם-פליטה לא-היתה לו:

כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ורצון:

כקול מרכבות על-ראשי ההרים ירקדון

כקול להב אש אכלה קש

כעם עצום ערוך מלחמה:

פחדם ומעשיהם

מפניו יחילו עמים כל-פנים קבצו פארור:

כגבורים ירצון כאנשי מלחמה יעלו חומה

ואיש בדרכיו ילכון ולא יעבטון ארחותם:

ואיש אחיו לא ידחקון גבר במסלתו ילכון

ובעד השלח יפלו לא יבצעו:

בעיר ישקו כחומה ירצון

בפתים יעלו בעד החלונים יבאו כגנב:

לפניו רגזה ארץ רעשו שמים

שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם:

גדול יום יי

ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחנהו כי עצום עשה דברו

כִּי־גָדוֹל יוֹס־יְהוָה וְנֹרָא מְאֹד וּמִי יִכְלֶנּוּ:

שובו עדי

וְגַם־עֵתָה נְאֻם־יְהוָה

שְׁבוּ עָדֵי בְכָל־לִבְכֶם וּבְצֹם וּבְכַבּוּ וּבְמִסְפָּד:

וְקָרְעוּ לְבַבְכֶם וְאַל־בְּגָדֵיכֶם וְשׁוּבוּ אֱלֹהֵיכֶם

כִּי־חַנּוּן וְרַחוּם הוּא אַרְךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְנַחֵם עַל־הַרְעָה:

מִי יִדַּע וְיָשׁוּב וְנַחֵם וְהַשְׂאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה מִנְחָה וְנִסְדָּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

תקעו שופר בציון

(פרשה ד (פתוחה))

תִּקְעוּ שׁוֹפֵר בְּצִיּוֹן

קִדְשׁוּ־צֹם קְרִאוּ עֲצָרָה:

אֲסַפּוּ־עַם קִדְשׁוּ קֹהֵל

קִבְצוּ זִקְנִים אֲסַפּוּ עוֹלָלִים וַיִּנְקִי שָׂדִים

יֵצֵא חֲתָן מִחֲדָרָו וְכֻלָּה מִחֲפָתָה:

תפלת הכהנים

בֵּין הָאוֹלָם וּלְמַזְבֵּחַ יִבְכּוּ הַכֹּהֲנִים מִשְׁרְתֵי יְהוָה

וַיֹּאמְרוּ

חֹסֶה יְהוָה עַל־עַמּוֹד וְאַל־תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לַחֲרֻפָּה לְמִשְׁלַבֵּם גּוֹיִם

לָמָּה יֹאמְרוּ בְעַמִּים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם:

ויקנא יי לארצו

יי עונה לתפלות

ויקנא יהוה לארצו ויחמל עלי-עמו:

ויען יהוה ויאמר לעמו

הנני שלח לכם את-הדגן והתירוש והיצהר וישבעתם אתו

ולא-אתן אתכם עוד חרפה בגוים:

ואת-הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל-ארץ ציה ושממה

את-פניו אל-הים הקדמני וספו אל-הים האחרון

ועלה באשו ותעל צחנתו

כי הגדיל לעשות:

שמחת הישועה

אדמה

אל-תיראו אדמה גילי ושמחי

כי-הגדיל יהוה לעשות:

בהמות

אל-תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר

כי-עץ נשא פרוי תאנה וגפן נתנו חילם:

בני ציון

ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם

כי-נתן לכם את-המורה לצדקה

ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון:

ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצקה:

וּשְׁלַמְתִּי לָכֶם אֶת־הַשָּׁנִים

אֲשֶׁר אָכַל הָאֲרֶבֶה הַיֵּלֶק וְהַחֲסִיל וְהַגֹּזֶם חִילֵי הַגְּדוֹל אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי בְּכֶם:

וּאֲכַלְתֶּם וְהַלַּלְתֶּם

וּאֲכַלְתֶּם אֶכּוֹל וְשָׂבוּעַ

וְהַלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְּלִיא

וְלֹא־יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם:

וַיִּדְעֶתֶם כִּי בִקְרֵב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד

וְלֹא־יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם:

